

# РЕШЕНИЕ

№ 39154

гр. София, 25.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в**  
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Тафров**

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7398** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. К. С., [дата на раждане] в [населено място] на Дон, Р. Федерация, гражданка на Руската Федерация, етническа принадлежност - руския, ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв.Р. от САК,срещу Решение №25-ОК/25.06.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващата рег.№УП 21984/09.06.2025г. по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

В жалбата се твърди,че оспореният акт е незаконосъобразен,като постановен в противоречие с материално-правните разпоредби на закона и при съществени процесуални нарушения.Цитира се решение по дело №С-562/22г. на СЕС и др.Иска се за отмяна на административния акт и връщане на преписката на интервюиращия орган с указания да допусне молбата до производство по предоставяне на закрила.В с.з. жалбоподателката се явява лично и с процесуален представител адв.Р. от САК,поддържа жалбата и моли съда да я уважи по изложените в нея съображения.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ - в о.с.з.,чрез юрк.П. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Прокурора дава заключение за основателност на жалбата.

По фактите:

К. Е. за първи е подала молба за международна закрила на 06.12.2022 г. в ДАБ при МС.С Решение № 14270/02.10.2023г., издадено от председателя на ДАБ при МС на руската гражданка е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, поради липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Издаденият индивидуален административен акт е обжалван от търсещата международна закрила пред АССГ.С Решение №8128 от 22.12.2023г., постановено по адм. дело № 10331/2023 г. по описа на 43 състав, Първо отделение на Административен съд - София - град (АССГ) е отхвърлена жалбата на чуждата гражданка.С Решение № 9182 от 24.07.2024г., постановено по адм. дело № 1592/2024г.,Трето отделение на Върховния административен съд (ВАС) е отменил първо инстанционното съдебно решение и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Делото е разпределено на 19 състав,Първо отделение на АССГ, който с Решение № 20113 от 16.10.2024г.,постановено по адм. дело № 7681/2024 г. е отменил издадения индивидуален административен акт, в частта, в която на чужденката е отказано предоставяне на статут на бежанец.Делото като преписка е върнато на административния орган за издаване на ново решение,при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебното решение.АССГ е отхвърлил жалбата на руската гражданка срещу Решение №14270/02.10.2023 г., издадено от председателя на ДАБ при МС, в частта, в която на чужденката е отказано предоставяне на хуманитарен статут.Въз основа на подадена касационна жалба от председателя на ДАБ при МС до ВАС е образувано адм. дело №11404/2024 г. по описа на Трето отделение.С Решение № 4696 от 08.05.2025г.,постановено по посоченото административно дело ВАС е отменил,постановеното от 19 състав на АССГ, Първо отделение същото е окончателно.

С последваща молба с рег. №УП21984/09.06.2025 г. Е. К. С. е направила искане до председателя на ДАБ при МС за предоставяне на международна закрила в Република България.Към молбата са представени документи и приложения:снимки от 16.02.2025 г. във връзка с годишнината от убийството на А. Н.;снимки от проведен митинг на 17.11.2024г. в гр С. "Руснаци за мир в У." и изписан текст „Опозиционно настроени руски граждани протестиращи срещу войната в У. в центъра на С.,акция се проведе и в центъра на Б.. Протестът е организиран от неправителствената организация на бежанците „За свободна Русия“;снимки от проведен митинг на 15.06.2024 г. в [населено място] с надслов „Руснаци за украинската мирна формула!";снимки от 23.02.2024 г. и от 17.03.2024 г. - Българска национална телевизия, телевизионно предаване „По света и у нас".Протести срещу легитимирането на президентските избори в Русия; снимки от 21.01.2024г. - митинг в подкрепа на Н. и отразяване на проблемите на политическите затворници, проведена акция от Сдружение „За свободна Русия“;снимки от 25.11.2023г. от митинг в подкрепа на търсещите убежище - А. К. и К. Е.;митинг от 09.05.2025г. в [населено място] срещу войната и пропагандата.Също така ведно с подадената последващата молба на 09.06.2025г. руската гражданка е приложила:писмо от Сдружение „За Свободна Русия“;Сертификат, издаден на името на чужденката на 27.05.2025 г. от Бежанско-мигрантската служба на Българския червен кръст в Република България и копие на Доклад на специалния докладчик по ситуацията с правата на човека в Руската Федерация М. К., 54 сесия на Съвета по правата на човека 11 септември - 6 октомври 2023г.В своята молба чужденката твърди,че представените статии са от периода 08.05.2025г./л.104/ до настоящия момент и според нея се явяват напълно нови, необсъждани обстоятелства.Счита, че чрез тази нова гласност по случая й животът й е поставен в

допълнителна опасност при евентуално завръщане в Русия, тъй като информацията е достигнала до руските власти за активистите и за тяхната дейност в чужбина. На следващо място в молбата е заявила, че в представената справка за активистката ѝ публична дейност в антивоенни акции срещу режима на В. П. по време на цялостния ѝ престой на територията на Република България от 2023 г. до настоящия момент, доказва систематичната дейност на опозиционна активност от нейна страна. В молбата руската гражданка съобщава и информацията относно обстановката в Руската федерация през последните три години от нахлуването на Русия в У., като твърди, че през посочения период е прието и наложено ново, репресивно законодателство, издадени са наказателни дълги присъди за задържане в затвора за мирни антивоенни изказвания, като руските власти прилагат строг информационен контрол, почти всички независими медии в страната са или забранени или блокирани и след закон, подписан от президента П. на 14.06.2022 г. Главната Прокуратура е получила „пълния контрол“ върху медийната дейност в страната.

С обжалваното в настоящото производство Решение №25-ОК/25.06.2025 г., издадено от интервюиращ орган на ДАБ при МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба с вх. №УП21984/09.06.2025г. на К. Е. до производство за предоставяне на международна закрила.

В решението е прието, че липсата на нови факти и обстоятелства за личното положение на К. Е. в подадената последваща молба за международна закрила сочи, че няма правни основания за разглеждане на подадената молба от кандидата, предвид неспазването на изискванията за нейната допустимост.

Обсъдено е в решението, че заявеното от чуждата гражданка като нови обстоятелства: Първо снимки са с дата преди влизане в сила на постановеното от ВАС решение, отразяват събития, които са се случили през изминалата календарна година и касаят обстоятелства, които чужденката е заявявала, както в предходното административно производство, така и в съдебното производство, като въз основа на твърденията ѝ ВАС е приел, че не са налице основанията за предоставяне на закрила в Република България.

Второ при запознаване с информацията, съдържаща се в представените статии от руската гражданка, АО е констатирал, че съдържанието им е идентично и касаят конкретно постановеното от Върховния административен съд Решение № 4696 от 08.05.2025г., по адм. дело 11404/2024г., че и в предходното административно производство и впоследствие в съдебното производство руската гражданка е съобщила за своето участие в митинги в подкрепа на Н., за политическите си възгледи, които се различават от тези на управляващата партия в Руската федерация, както и за съдействието, което оказва на Сдружение „За Свободна Русия“, чрез оформление на материалите за социални мрежи и за присъствието си на протести срещу войната и срещу режима на П.. С оглед на посочените обстоятелства изложените в настоящата последваща молба данни АО е посочил, че не могат да бъдат приети като „нови“, тъй като вече са разгледани в предходно производство, приключило с влязло в сила решение, с което молбата ѝ за международна закрила е била отхвърлена.

На следващо място относно представените интернет материалите за участие в митинги и протести на територията на Република България АО е посочил, че отново може да се направи обосновано заключение, че изложената в тях информация е общоизвестна, но не съдържа каквито и да било конкретни данни за въздействие на описаните в тях събития върху личността на

чуждата гражданка, поради което се приемат с ниска степен на относимост и не се откриват аргументи, които да доказват, че животът на руската гражданка е в риск и тя би била изложена на преследване или на опасност от тежки посегателства. Представените от чужденката интернет извадки и множество статии „АО е посочил, че не следва да се кредитират като доказателства, подкрепящи изложената бежанска история, тъй като не съдържат каквито и да било данни, сочещи, че лично е била преследвана в държавата си по произход или официалната власт има каквото и да било негативно отношение спрямо нея предвид участието ѝ в протести и митинги.

В решението е посочено, че въз основа на информацията от справка № МД-02- 287/29.05.2025г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно Руската Федерация не се установява негативна промяна в общото положение в страната в сравнение с положението преди влизане в сила на съдебното решение на ВАС, с което е прието, че спрямо руската гражданка не са налице основанията по чл. 8 от ЗУБ. Събития не сочат на влошаване на политическата ситуация в Руската федерация, спрямо момента на отхвърляне на първата молба за международна закрила. Посочено е, че събраните в предишното и настоящото производство доказателства не водили до извод за наличието на настъпили нови обстоятелства от значение за индивидуалното положение на кандидата и обстановката в Руската федерация. Решението е връчено на 03.07.2025г. срещу подпис на чужденката, като последната е запозната със съдържанието му на език, който разбира, което обстоятелство е удостоверено с подпис на преводач./л.21/

Жалбата е подадена на 09.07.2025г. в деловодството на АССГ под №17397/09.07.2025г.

В хода на съдебното производство ответникът представи писмени доказателства: справки за актуалната ситуация в Руската федерация към септември 2025 г. с № МД09-495/17.09.2025г. и МД09-558/14.10.2025г. Процесуалният представител на жалбоподателята извадки от сайтове за сведение на съдът. Същите са приети с протоколно определение на съдът от 28.10.2025г.

По правото:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и срещу годен за обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

С чл.76б, ал.1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ по чл.48, т.10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл.2, б. ”б” от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл.76а ЗУБ и чл.33, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. ”р” от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган – И. М., главен експерт – РПЦ-С., която съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ и представената по делото Заповед №РД05-77/05.02.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ/л.22/ има законоустановено правомощие единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, да вземе решение, с

което да не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Спазени са и времевите ограничения на тази компетентност – Решение № 25-ОК/25.06.2025г. е взето в 14-дневния законов срок по чл.76б, ал.1 ЗУБ,след подаване на тази последваща молба рег. № УП21984/09.06.2025г.,преди да е преклудирано ѝ от презумпцията по чл.76б, ал.3 ЗУБ за допускане до производството за предоставяне на международна закрила, приложима при непознаване в този срок.Следователно Решение №25 -ОК/25.06.2025г. е издадено от надлежно определен по реда на чл.48, ал.1, т.10 ЗУБ интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл.2, б.”б” от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ ,след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № УП21984/09.06.2025г.на К. Е. ,да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила.

Съдът следва да посочи,че самата процедура по глава шеста, раздел III от ЗУБ в отделните си елементи е редовно проведена.Образувана е по право с подаването на последваща молба в РПЦ–С. на ДАБ от К. Е..Съгласно чл.76а ЗУБ и чл.40, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС допустимостта ѝ е проверена преди да се пристъпи към нейно разглеждане по същество по критериите на чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ.Интервюиращият орган е преценил допустимостта на молба по писмените доказателства от административната преписка,формирана от предходните производство на чужденката, без да се провежда лично интервю с нея, съгласно чл.76б, ал.1 ЗУБ.Смисълът на това нормативно изискване не е да се създадат доказателствени утежнения за търсещия закрила с последваща молба, а да се снесе задължителността на личното интервю при проверката на допустимостта ѝ ,като не са допуснати съществени процесуални нарушения които са ограничили правото на защита на молителката в това производство.

Настоящият състав приема,че оспореният административен акт в настоящото производство отговаря на изискванията за форма и съдържание, тъй като е надлежно и подробно мотивиран с посочване както на фактическите, така и на правните основания за постановяването му, които са конкретни,ясни и кореспондиращи по между си при обсъждане на всички обстоятелства касаещи производство по последваща молба по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ на жалбоподателката.Съдът не констатира при постановяването му да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и органа при обсъждане на доказателствата да е излязъл извън предмета на спора между страните,както и не са налице основания за нищожност на обжалваният административен акт/АА/.

Обжалваният административен акт /АА/ е издаден в производство по реда на Глава VI, Раздел III – „Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“.В чл. 76а ЗУБ е предвидено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.Според тази разпоредба подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и

относими доказателства, каквито по преписката липсват.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в нейното лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същата да е била подложена изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота и или личността и като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на РФ, вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателката. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителката преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същата са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните и права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост. Поради това искането ѝ за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

С оглед цитираните решения в жалбата на СЕС съдът следва да отбележи следното: Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на отделни два етапа. Като първият е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т. 58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила. В последващата си молба жалбоподателката се е позовала на обстоятелства, които е счела за нови и относими към личната и бежанска история, но настоящият състав не ги споделя. Съдът приема за липса на нови обстоятелства по смисъла на чл.

13, ал. 2 ЗУБ, и правилно е приложена процедурата по Глава VI, Раздел III от ЗУБ, като от съдържанието на Решение № 25-ОК/25.06.2025г. не се установява административният орган да е пропуснал да изследва заявените от молителката факти. Според настоящия състав оспореното решение непротиворечи на материално-правни разпоредби на закона и е в съответствие с неговата цел. В настоящия случай оспорващата всъщност не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното и положение или относно държавата и по произход.

С подадената последваща молба същата заявява, че иска да и бъде предоставена международна закрила въз основа на новонастъпили обстоятелства, но не излага по същество такива свързани с личното и положение, а само със ситуацията в страната и по произход – въз основа на статии в електронни медии. Счита, че в държавата и по произход има новонастъпили обстоятелства, които са от значение за произнасянето по молбата и. Декларира, че положението в Руската федерация се е променило и към момента е влошено, като са налице данни за ежедневни репресии, които се задълбочават срещу опозиционни сили. Счита, че в държавата и по произход има новонастъпили обстоятелства, които са от значение за произнасянето на молбата и. За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, както и такива, които не са били изложени в нея, но с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. В случая липсват данни да не е спазено това изискване спрямо съдържанието на релевираните обстоятелства. В предходното административно производство не е било спорно, че жалбоподателка е гражданин на Руската федерация. Обстоятелствата във връзка с актуалната общественно-политическа обстановка в страната и на произход са изяснени в хода на проведеното административно производство, като е посочена справка №МД-02-287/29.05.2025г. Въз основа на анализа на данните за ситуацията в Руската федерация правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Следва да се отбележи, че **последващата молба е подадена по-малко** от един месец/08.05.2025г./след влизане в сила на решението на ДАБ по първоначалната такава. За този кратък период от време не се установява да са настъпили нови обстоятелства, а тези, които са били от значение за предоставянето на статут, са разгледани в първоначалното административно производство много подробно и обсъдени в решението на ВАС постановено на 08.05.2025г.

Гореизложеното не се опровергава от представените от процесуалния представител на жалбоподателката и приети за сведение извадки от интернет сайтове, съдържащи статии, някои от които и не са на български език./л.271/

Липсват данни член от нейното семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателката, въз

основа на които да се опровергае горното твърдение.

Не са представени и доказателства, които да опровергават извода, че **Е. К. С.** е мигрант съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

Съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

На основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ **Административен съд София-град, 34 състав,**

### **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на **Е. К. С.**, [дата на раждане] в [населено място] на Дон, Р. Федерация, гражданка на Руската Федерация, етническа принадлежност - руския, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 25-ОК/25.06.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващата рег. № УП 21984/09.06.2025г. по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

Решението е окончателно.

съдия: